

**היליון מס' 1797 \* ד' בתמוז תשס"ב \* 14 ביוני 2002**  
( [sachlav@kfar-hanassi.org.il](mailto:sachlav@kfar-hanassi.org.il) )

## לכל הרוחות Blowing in the wind

עברית: יונתן גפן

כמה שנים נצטרך עוד למות  
לפני שנלמד איך לחיות  
וכמה נמשיך לחכות לשלום  
עם זית ושתי חרבות  
וכמה עצים ירוקים ישרפו  
בגלל מלחמות וכבוד.  
אין לי תשובות וכל התקוות  
הלכו להן לכל הרוחות.

כמה אוזניים צריך בן אדם  
לשמוע אחד שצועק  
וכמה נמשיך לסובב ת'פנים  
לפני שנביט ונראה  
וכמה שנים נהייה פה סגורים  
לפני שלחופש נצא.  
אין לי תשובות וכל התקוות  
הלכו להן לכל הרוחות.

כמה צריך לעבור בן אדם  
עד שיהיה בן אדם  
כמה שנים יעמדו ההרים  
לפני שיראו את הים  
וכמה פגזים עוד צריך לפוצץ  
לפני שימותו כולם.

אין לי תשובות וכל התקוות  
הלכו להן לכל הרוחות.

## ספור מהאינטרנט

שועל אחד הרגיש שהוא חייב לקחת חופשה מתפקידו.  
אחרת הוא כבר לא יוכל לתפקד ולכן הוא חייב להתנתק קצת מהתפקיד ולקחת חופש  
ולצאת מהיער.

הגיע אותו שועל לאריה מלך היער וביקש ממנו חופש, אמר לו האריה כי תפקידו  
מחייב אותו להישאר ביער ולכן הוא לא יוכל לקחת חופש.  
השועל התעקש ואמר לאריה כי החופש הכרחי והוא מוכן לקחת חופשה ללא תשלום,  
העיקר לצאת לחופש.

האריה הסביר לשועל כי אם הוא יצא לחופש יהיו חייבים לקחת משהו במקומו ולא  
בטוח שהתקן שלו ישאר לשועל לכשיחזור.  
השועל הסכים ולקח את החופש.

כעבור שלושה חודשים חזר השועל ליער והגיע לאריה לצורך ראיון חזרה לתפקידו.  
כשהגיע לראיון הסביר לו האריה כי התקן של השועל תפוס וכי לא יוכל לחזור.

ליער.

השועל לא הסכים ואחרי דיבור קצר עם האריה, האריה הציע לו כתפקיד זמני להיות על תקן ארנב ביער וכשיתפנה תקן השועל יחזור להיות שועל. השועל הסכים והחל לתפקד כארנב. עבר כחודש בו השועל קופץ ובורח מחיות אחרות עד שנמאס לו מתפקידו כארנב והחליט לגשת לאריה ולבקש לעבור תפקיד. האריה הסביר לארנב כי עדיין לא נפתח התקן של השועל והוא צריך להמשיך לשמש כארנב. השועל התעצב מהבשורה המרה והתהלך לו בדיכאון ברחבי היער, כעבור זמן מה של הליכה ראה להפתעתו ארנב. השועל ניגש לארנב ושאל אותו: "תגיד ארנב מה אתה?" ענה לו הארנב: "אני, אני שועל". השועל אמר: "תגיד איך זה שאני שועל ונמצא על תקן ארנב ואתה ארנב ונמצא על תקן שועל?" ענה לו הארנב: "זה מה שקורה שיש חמור על תקן אריה".

### שושנה שרקי

## ימי הולדת

|                                 |      |
|---------------------------------|------|
| לני יודאיקין                    | 16/6 |
| שרונה מרציאנו                   |      |
| תמר הרמן                        |      |
| גבי אורן                        | 18/6 |
| שוני וואלך                      |      |
| שוהם כהן (נכדה)                 |      |
| דר קולינס (נכדה פרימוסט קולינס) | 19/6 |
| נדב סלע                         | 20/6 |
| רודה גולדמן                     | 21/6 |
| אורה לייבוויץ                   |      |
| יורם מסר                        |      |
| אורן מנדד'גורסקי                | 22/6 |
| אורלי המאירי (נכדה)             |      |

## ימי נישואין

|                   |      |
|-------------------|------|
| תמרה וצבי לוי     | 16/6 |
| פט ויהודה בן זאב  | 17/6 |
| דינה וארנולד בידק |      |
| נעמי ורון פורסטר  | 18/6 |

21/6 מעין ודודו פלמה

22/6 פנינה ואורי גולן  
נורית וגבי אורן  
תמר ואילן המאירי

# ברכות לבביות.

נשלחות מכאן  
ל **נייה עדר**  
בהגיעה למצוות  
להורים איתמר ומיכל  
ולסבתא וסבא - בטי ויצחק עדר  
ולכל המשפחה הנרחבת  
מזל טוב ורוב נחת מכולנו.

## סיכום חוגי הבית

בערב שבת, 31.5.02 התכנסו כ-115 חברים ב-5 בתים בקיבוץ, לשתי כוסות, לאכול עוגה טובה ולדבר אחד עם השני. לשמוע ולהשמיע, לשאול ולברר.

מטרתנו בחוגי בית אלו הייתה להעמיק את הדיאלוג בקיבוץ בהמשך לתהליך בניית ההסכמות שעברנו בכרי דשא, ובהקשר לתהליך השינוי ולאווירה החברתית. מצאנו שדווקא במצבים בהם ישנם חילוקי דעות או אי הסכמות ניתן לשבת ולדבר. למדנו בכרי דשא את שפת הגישור ולמדנו שכאשר אנו מדברים על צרכים ולא על עמדות (מה אני צריך ולמה אני צריך), ניתן יותר להבין אחד את השני ואף למצוא דברים משותפים, וזאת לעומת דיבור ברמת העמדות וההצהרות, שאז קשה מאוד ליצור דיאלוג אמיתי והבנות. עם רוח הדיאלוג ושפת הגישור יצאנו לדרך. כאמור, היו בסה"כ 5 קבוצות דיון שהיו מחולקות לפי שכונות ובכל קבוצה השתתפו בין 15-30 חברים. האווירה בקבוצות הייתה לרוב טובה ואף טובה מאוד. היו התייחסויות רבות לגבי השינוי מכל קצוות הקשת. הועלו חששות אישיים, דאגה לאוכלוסיות חלשות וחשש מהפערים. בחלק מהדיונים אף הובע הרבה צער, כאב ותחושה של אובדן. במהלך השיחה נשאלו שאלות אינפורמטיביות כלפי צוות השינוי (בכל קבוצה ישב נציג מהצוות). לבסוף דיברנו על מה היינו רוצים שיהיה בכפר הנשיא לעתיד. לגבי השאלה הזו בסה"כ הייתה הסכמה רחבה שהחברה וחיי הקהילה חשובים לכולנו. חשובים לנו אירועים ומפגשים חברתיים. הייתה כמו כן התייחסות להמשך החינוך המצוין שיש לנו ולכן שנדע להמשיך ולדאוג גם לחלשים.

רשמה: **שרית**, בשם הצוות המארגן.

## פרורים מהשולחן

אין.

אף אחד לא אסף אותם השבוע.  
האם יש עוד חברים, בנים....  
שרצים לכתוב לנו פירורים פה ושם?  
אנא פנו אלינו ונשמח לשבץ אתכם לפי תור ברשימת הכותבים, ולקבל מכם את  
סקירת השבוע - פירורים.... מה נשמע..... כמו שתכתבו אותם.  
מחכות לפנייתכם.

מהמערכת: **דורית בסו ושושנה שרקי.**

## הרשת האופטית

\*\* לתשומת לבכם!  
החל מחודש זה (יוני) נתחיל בתשלומים על הרשת האופטית כלומר -8\$. בחודש.

\*\* בשלב זה אני מבקש להודיע לי על כל תקלה ברשת.  
הודעות נא להשאיר במענה הקולי של 4777.  
אני זקוק למידע זה לצורך בדיקה של המערכת.

נא לא להשאיר פתקים או הודעות בעל פה - זה לא עובד.

שבת שלום - **דוד**

## רמזור אחד קדימה

יום רביעי בבוקר. ברדיו מתחילים להגביר את הטונים לקראת יום השידורים  
החדש.

לוח השנה מצביא על החמישי ביוני. שלושים וחמש שנה לפרוץ מלחמת ששת הימים.  
הקריין בגלי צה"ל מספר למאזיניו על המצפה להם בהמשך התוכנית. המרואיינים  
שידברו בהמשך יספרו על תחושותיהם אז ועכשיו. הנימה כמקובל בתחנה הצבאית  
"חבל שניצחנו".... "כאילו שהייתה לנו ברירה" אני מהרהר לעצמי.  
לפני שעוברים לשיר מהתקופה ההיא מספר הקריין על תוצאות משחקי יום האתמול  
במונדיאל ועל המשחקים הצפויים להיום. בינתיים אני כבר מגיע לצומת גולני.  
מאחורי נגררת העגלה עמוסת ערערים לעוד גינה חדשה בת"א. "כל הכבוד לחולדאי"  
אני חושב. "שימשיך ככה". דקה לפני הרמזור ההתלבטות הרגילה. דרך איפה  
לנסוע. ואדי ערה או ואדי מילק. ההתלבטות די קלה. כמעט כמו תמיד אני בוחר  
בנתיב של עפולה-ואדי ערה. הנסיעה דרך ואדי מילק - כביש החוף היא בדרך כלל  
סיט בגלל הפקקים הבלתי נסבלים בכביש החוף. אמנם בנתיב הנבחר יש יותר  
רמזורים ומהירות נסיעה מותרת יותר נמוכה, אבל בדרך כלל מגיעים יותר מהר.  
בדרך כלל...

הטלפון מצלצל. הגנן בפרוייקט שואל מתי אגיע. אני אומר לו את השעה המשוערת  
ולא שוכח להוסיף כדבר שבשגרה: "אם לא יהיו מחסומים או בעיות מיוחדות..."  
ונפרד בלהתראות.

בשנים האחרונות התקינה המשטרה מצלמה כמעט בכל צומת מרומזר. דרך יפה  
להתפרנס על חשבון הנהג הישראלי שהספורט הלאומי שלו זה "לגנוב את הרמזור"

כלומר לעבור את הצומת לפני שהרמזור מתחלף לאדום. רק רואה הנהג הישראלי את האור הירוק מתחיל להבהב ומיד מבין שזה האות להגביר מהירות כדי להספיק לחלוף בצומת. המהירות שהדבר מתבצע מתחרה רק במהירות שתשמע צפירה מהמכונת שעומדת מאחוריו כאשר הרמזור מתחלף בחזרה מאדום לירוק. המשטרה כהרגלה במקום לחנך ולהסביר. מתפרנסת. שיהיה. לכשעצמי החלטתי מזמן. אני דווקא אוריד מהירות לפני הרמזור ואחכה לאור האדום. הבלימה עם אוטו עמוס ובייחוד עם עגלה, קשה ביותר. ואין כמעט סיכוי שתעבור את הצומת במידה והרמזור מתחלף. חוץ מזה שום דבר אינו בוער. "החלטה יפה" אני משבח את עצמי ועל פי רוב אני גם מתנהג בהתאם...

החדשות של שבע. עפולה עדיין די רדומה כשאני חוצה אותה. בצומת התענכים אני מסתכל בחשד מה בשני נוסעים הממתנים בתחנת האוטובוס. לפני שבוע או יותר התפוצץ שם מחבל. בלי נפגעים לכוחותינו. מזל גדול.

עוד חמישה ק"מ צומת מגידו. קילומטר לפני הצומת אני מתחיל להאט. נאמן להחלטתי. שלושה שוטרים או סוהרים יורדים מטרמפ אחד ומתוכננים לעלות לרכב אחר. פתאום מקדימה עשן שחור מתחיל להיתמר ממש ליד חומת כלא מגידו מתחת לאחד ממגדלי ה

שמירה. מגדלים המוכרים לי היטב מחמשת מחזורי המילואים שביצעתי שם. השוטרים או שמא אלה סוהרים מביטים לאחור. על פניהם תדהמה.

בנסיעה איטית אני מזדחל לצומת. לפני עומדת או מכונת. אנשים מתחילים לרוץ. בתוך האש והעשן אני מבחין בצבע הירוק של אוטובוס אגד. האש מתגברת והעשן כבד וכבר לא רואים כלום. אני יורד מהרכב וכמעט נדרס ע"י ניידת שטסה בהבהוב סירנות תוך כדי ביצוע סללום בין המכוניות המגיעות לצומת. האורות ברמזור ממשיכים להתחלף אבל אף אחד לא זז. המוח מתחיל לעכל את מה שהעיניים רואות. יללות של אמבולנסים וניידות. האוטובוס כבר נעלם בתימרות האש והעשן. אני מתקשר לגלי צה"ל ומדווח על האירוע. מנסה לתאר באופן הכי מדויק ולא להישמע היסטרי. הבחורה בצד השני של הקו שואלת אם אני מוכן לעלות לשידור. אני אומר שלא ורק חוזר על הפרטים שכבר מסרתי. אוטובוס עולה באש, כן האוטובוס נסע מדרום לצפון. כן, זה אוטובוס של אגד.

כן זה בדיוק ליד חומות הכלא. כן בדרך כלל יש שם מחסום של מג"ב שהיום הבחנתי שהוא נפרס בכניסה לעפולה. כן, יש כבר משטרה ואני שומע אמבולנסים, ואני מרשה לעצמי להוסיף: אני לא מאמין שיצליחו לחלק מישהו מבפנים. לא, אני לא נשאר במקום. החלטתי לפנות את הצומת לכיוון יקנעם. הבחורה לוקחת את הפרטים שלי ומבטיחה להתקשר. ברדיו אני שומע מישהו שהיה מוכן להתראיין. אני נוסע. שיירה של אמבולנסים עושה את דרכה לצומת בנתיב שהמשטרה חסמה לצורך זה. "רק שיהיה להם את מי לקחת" אני חושב לעצמי, ובלב יודע את התשובה. הדיווחים ברדיו מתחילים לאמת את התחושות. הבחורה מגלי צה"ל שוב מתקשרת. האם אני עדיין בסביבה ומה אני רואה. אין באפשרותי לעזור יותר. לוח המשדרים ברדיו משתנה ונכנס לנוהל פיגוע. כתבנו לעיניי משטרה, כתבנו בבית החולים, מפכ"ל המשטרה. שיגרה מצמיתה.

הגנ מצלצל שוב. שואל שמעת? אני אומר בשקט. "כן הייתי שם בדיוק. אני כנראה אתעכב קצת... דורית מתקשרת. היא עושה את חישוב הזמנים של הנסיעה ומבינה מקווה שהפעם בחרתי לנסוע בדרך החליפית. היא שמעה על הפיגוע בנסיעה ומודה על ש"חסכתי" לה התלעפות כשסירבתי לעלות לשידור. אני מבטיח לה שלוש פעמים בדקה שהכל בסדר איתי ואני כבר ממשיך בעבודה.

שבעים ושלושה ק"מ מהמשק עד צומת מגידו. שבעים וחמישה ק"מ עד לצומת שבאנגלית קוראים לה מוסמוס, בעברית מוצמון ובערבית אני לא יודע. שבעים ושמונה ק"מ לצומת אום אל פאחם. כל צומת והסיפור שלה שרק הצלקות על האספלט החרוך יכולות לספר.

שלוש מאות מטרים ביני ובין התופת. בזמן האירוע הייתי בטוח שהייתי יותר קרוב. בנסיעה הבאה כבר בדקתי. שלוש מאות מטר. כשכל משר הנסיעה חולפות אצלי המחשבות. מה עיכב אותי אותו בוקר. האם התדלוק שבדרך כלל אני מבצע ערב קודם? או שמא זו בדיקת השמן? או היו אלה עבודות ההרחבה בכביש שמבצעים מראש פינה בואכה כפר תבור והתמרורים שם מפצירים בך להאט, או אולי זה אחד מאותם רמזורים שהחלטתי מראש לא ל"גנוב".

התמרור הגדול בתחילת כביש הסרגל זועק: להזכירך 90 קמ"ש! ואני מחשב לעצמי שבמהירות הזו 300 מטר חולפים בדיוק ב - 12 שניות... ופתאום 35 שנה למלחמת ששת הימים - 54 שנה של עצמאות וגנן שמחכה לשתיילים ועוד כהנה וכהנה מועדים וזמנים שאנו משועבדים להם במרוץ השגרה הסתמי.

אין סוף מיוחד לסיפור. בדרך חזרה כבר נסעתי שוב באותו הכביש. כביש 65. המקום כבר נקי. מישהו תלה שם דגל ישראל. כמה פרחים. מס' נרות נשמה. החייל במגדל השמירה של הכלא תוקע מבטים במקום שלפני מס' שעות נקטעו חייהם של שבעה עשר בני אדם. מחר קרוב לודאי שוב אעבור שם מחכה בצומת לרמזור שיתחלף...

**אבי רוזנקרנץ**

**ברכות!**

**לדביר בן-רשף**

שזכה בשתי מדליות זהב.  
בתחרויות השחיה  
בספיישל אולימפיק  
כל הכבוד!  
עלה והצלח!

**ברכות!**

**לשחר גדליצון**

שזכתה במדלית כסף.  
בתחרויות השחיה  
בספיישל אולימפיק  
כל הכבוד!  
עלי והצלחי!

---

**"Borrow money from pessimists--they don't expect it back."**

"**Digi Divrei**" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

(User: "**khtalk**" password: "**mansura**")

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!